

Můj **NOVÝ ŽIVOT**

v Kristu

Randolph Kubíček

Můj nový život v Kristu

Randolph Kubíček

Obsah

Boží zaslíbení pro mne.....	3
Úvod.....	4
Kapitola 1 – Jeho veliká láska.....	6
Kapitola 2 – Pád.....	8
Kapitola 3 – Kříž.....	11
Kapitola 4 – Nový člověk.....	13
Kapitola 5 – Práce Ducha svatého.....	17
Kapitola 6 – Hojná milost.....	20
Kapitola 7 – Věčný život.....	22

Více informací o dalších knihách, vyučováním a křesťanských materiálech najdete na
www.jezisuvhlas.cz

Citace veršů jsou z převzaty z překladů Bible: Překlad 21. století a Český studijní překlad.

Boží zaslíbení pro mne

Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, říkám ti: Pokud se někdo nenarodí znovu, nemůže spatřit Boží království.“ „Musíte se znovu narodit.“

Janovo evangelium 3:3,7b

Ale těm, kteří ho přijali, dal právo být Božími dětmi - všem těm, kdo věří v jeho jméno.

Janovo evangelium 1:12

Jsem ukřižován s Kristem. Nežiji už já - Kristus žije ve mně! Svůj život v tomto těle žiji ve víře v Božího Syna, který si mě zamiloval a vydal za mě sám sebe.

Galatským 2:20

On jim setře každou slzu z očí a smrt už nebude, ani nářek ani křik ani bolest už nikdy nebude; neboť minulé věci pominuly.

Zjevení 21:4

Úvod

Největší den vašeho života byl ten, kdy jste přijali Pána Ježíše Krista do svého srdce. Možná jste prožili radost a pokoj, ale ze všeho nejvíce pocit, že jste milováni Bohem Otcem. Bůh je láska, když přichází do srdce člověk, Jeho láska přichází spolu s Ním. Někteří lidé nemají přijetí Pána Ježíše Krista spojené s bouřlivými pocity, někteří jej naopak prožívají velmi intenzivně, jakoby jim z ramen spadla obrovská tíha. Bez ohledu na to, jak jste to prožívali, to ale bylo správné rozhodnutí. Otázky, na které vám nikdo nedokázal odpovědět, byly zodpovězeny a prázdnota, která byla ve vašem nitru tak dlouho, byla konečně zaplněna.

To, že jste se stali křesťany, neznamena, že veškeré vaše problémy nyní zmizely a že od nynějška budete žít bezstarostným životem. Může tomu být právě naopak, protože váš nepřítel ďábel už na vás teď nemá právo, a tak o vás možná bude bojovat, aby vás dostal zpět na svou stranu. **„Toto vše jsem vám pověděl, abyste ve mně našli pokoj. Na světě zakoušíte soužení, ale buďte stateční - já jsem přemohl svět“ (Jan 16:33).** Ježíš na kříži zvítězil, když porazil svět, tělo i ďábla. Svět je zlý a má zlého vládce, který panuje v životech mnoha lidí. Před tím, než jsme přišli k Ježíši, všichni jsme byli součástí systému tohoto světa a jeho boha, ďábla. Z této temnoty jsme ale byli vzati a byli jsme přeneseni do světla. **„On nás vysvobodil z nadvlády temnoty a přenesl do království svého milovaného Syna“ (Koloským 1:13).**

Došlo k veliké výměně. Vy jste Ježíši dali svůj starý život a On vám nyní dal nový život v Něm. **„Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Staré pominulo - hle, je tu nové!“ (2. Korintským 5:17).** Bůh starého člověka nespravuje, ale tvoří nového člověka ke svému obrazu. A to přesně udělal, protože jste vyznali svými ústy a uvěřili ve svém srdci, že Bůh vzkřísil Ježíše z mrtvých, a byli jste spaseni. To umožnilo Bohu přístup do vašeho nitra, kam mohl vložit část sebe samého, Ducha svatého. Část vaší bytosti, váš duchovní člověk, byl v té chvíli udělaný dokonalým, takovým jako je On. Dobou zprávou je, že takovýto zůstane navěky, pokud Ho budete ve svém nitru chtít. Dokonce, i když něco zkažete, stále tam zůstane, kvůli své milosti a veliké lásce vůči vám.

V den vašeho spasení to byl Bůh, kdo vás očistil od veškeré nespravedlnosti. Nic z toho, co jste udělali sami, vás nemohlo před Bohem ospravedlnit. Boží milost je dar a je

zdarma. Všechno, co jste s tímto darem mohli udělat, bylo ho přijmout, a stát se tak Boží spravedlností. Možná jste se snažili své problémy vyřešit mnoha způsoby, ale nikdy to nefungovalo na sto procent a úleva byla jen dočasná. Žádný program, droga ani cokoliv jiného nedokáže to, co může udělat Bůh s člověkem, který mu poddal svůj život. Mnozí hledají Boha v náboženství nebo na jiných cestách, ale všechno to vede do slepé uličky. Náboženství přináší pouze další nezodpovězené otázky, které v člověku působí jen zmatek a odradí ho. V novém životě s Kristem už ale není třeba spekulovat nebo hledat odpovědi na nezodpověditelné otázky. Ježíš totiž řekl: **„Já jsem ta cesta, pravda a život,“** odpověděl Ježíš. **"Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne“ (Jan 14:6).**

Vítejte do Boží rodiny a úžasného nového života v Kristu!

Kapitola 1 – Jeho veliká láska

Nikdo nemůže plně pochopit Boží lásku, protože je zcela dokonalá, nestranná a bezpodmínečná. Boží opravdové vyjádření Jeho lásky přišlo skrze Jeho jediného syna, Pána Ježíše Krista, který nám ukázal Otce. Každý na tomto světě se chce být milován, bez ohledu na to, jestli je bohatý, nebo chudý, jakou má barvu pleti. Bez ohledu na všechny rozdíly každý člověk hladoví po lásce. Od počátku času Bůh věděli, že lidstvo bude potřebovat zakusit Jeho lásku, aby se mohli milovat navzájem. A tak, první způsob, jak vyjádřil svou lásku k člověku, byl, že ho stvořil ke svému obrazu, podle své podoby (**Genesis 1:26**). Potom ho umístil do dokonalého světa, kde Bůh sám stvořil vše dokonalé, aby v něm mohl člověk vládnout, plodit se a množit. Je to podobné, jako když rodiče z lásky kupují dárky svým dětem a ty je přijímají s vděčností v srdci. Láska a radost, kterou dar přináší, jsou vzájemné.

Bůh nám rád dává dary, dokonce, i když si je nezasloužíme. Kvůli Jeho veliké lásce není třeba, abychom nejprve splnili seznam kvalifikačních požadavků, abychom od Něj Jeho dar dostali. Bůh ani nemá žádné oblíbence, ale miluje každou lidskou bytost na této planetě. **„A my jsme poznali lásku, kterou k nám Bůh má, a uvěřili jsme jí. Bůh je láska. Kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm“ (1. Janův 4:16)**. Způsob, jak víme a věříme, že nás Bůh miluje, je, že nás nejprve stvořil ke svému obrazu, abychom Mu mohli rozumět. Potom na tuto zem poslal svého jediného Syna, aby se stal Spasitelem světa. Nakonec poslal Ducha svatého, aby žil ve všech, kdo uvěří v Jeho Syna, Pána Ježíše Krista. Bůh nás miloval jako první. I když Ho mnozí mnohokrát odmítli, Jeho náruč je neustále otevřená a i dnes k sobě volá ztracené duše. **„Bůh ale dokazuje svou lásku k nám: Kristus zemřel za nás, když jsme ještě byli hříšníci“ (Římanům 5:8)**.

Boží láska je trvalá. Bůh není náladový ani netrpí depresí, aby si to s námi nakonec rozmyslel. Pohled na Boha jako na starého dědu s dřevěnou holí je absurdní. Hřích sice nenávidí, protože lidstvu přináší jen újmu, ale Jeho láska, kterou miluje hříšníka, je bezpodmínečná. Pokud by Bůh dnes opravdu lidstvo soudil, nikdo by nepřežil. Místo toho ale vložil veškerý soud a hněv na Krista na kříži. To je skutečná láska! **„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele“ (Jan 15:13)**.

Evangelium je největší příběh lásky, který kdy kdo vyprávěl, příběh o Ježíši Kristu o tom ukřižovaném. Epos o jediném muži a Jeho lásce k celému světu, kterému odpustil, uzdravil ho a zachránil. Důvodem, proč toto vše udělal, bylo, aby lidstvo vrátil do původního stavu, jako byl Adam. Možná jste doma nebo v manželství nezakusili opravdovou lásku. Bůh ale připravil způsob, jak Ho mohou všichni poznat skrze Jeho Syna a prožít tak Boží lásku. Co je to ta Boží láska? Okusíme ji, když se znovu narodíme. **„...Musíte se znovu narodit“ (Jan3:7)**. Láska není nic levného. Abychom mohli Boží lásku přijmout, musíme přijmout to, co pro nás bylo zaopatřeno na kříži. Byla to ta nejvyšší oběť, kdy Ježíš zaplatil za všechny naše hříchy i za původní Adamův hřích. Ve svých hříších bychom umřeli, kdybychom nepřišli ke Kristu a nepřijali Jeho oběť na kříži. **„Ale Bůh je tak nesmírně milosrdný! Zamíloval si nás tak velikou láskou, že spolu s Kristem obživil i nás, mrtvé ve vinách - jste spaseni milostí“ (Efeským 2:4-5)**.

Boží milost je Boží dar, kterým nás spasil, když jsme v Něj uvěřili. „Spasit“ znamená vysvobodit, vykoupit, zaplatit výkupné z věčného trestu. Den spasení by měl být tím nejradostnějším dnem v našich životech. Vždyť se spolu s námi raduje celé nebe. A co se děje potom? Bůh přichází, aby v nás žil skrze svého Ducha svatého. On je Duchem lásky, je svatý a je vaším pomocníkem. **„Tato naděje není klamná; vždyť Bůh do našich srdcí vylil svou lásku skrze Ducha svatého, jehož nám daroval“ (Římanům 5:5)**. Jeho láska má v řečtině jméno *agapé*. Je to nesobecká láska, která dává vše, aniž by za to cokoliv žádala na oplátku. Takovou lásku teď máme v nás. Teď bychom měli jinak přemýšlet, mluvit i jednat, protože je v nás navždy Jeho láska. Boží Duch je svatý a i my jsme byli učiněni svatými a spravedlivými před Bohem. Bible říká, že jsme se stali služebníky spravedlnosti a máme Pomocníka, který nás skrze Boží slovo uvádí do veškeré pravdy.

Nyní, když v nás přebývá Boží láska, nás od ní nic neoddělí, ani život ani smrt. Bůh nás tak velmi miluje a připravil pro nás veliké věci, pokud budeme věřit Jeho lásce. Skrze Jeho velikou lásku jsme se stali členy Boží rodiny a On nás nazval dětmi Božími. **„Pohledte, jakou láskou nás Otec zahrnul: smíme se nazývat Božími dětmi“ (1. Janův 3:1)**.

Kapitola 2 – Pád

Když Bůh stvořil nebe a zemi, viděl, že to bylo dobré. Potom stvořil člověka, rozhlédl se po celém svém stvoření a „**Bůh viděl všechno, co učinil, a hle, bylo to velmi dobré!**“ (**Genesis 1:31**). Člověk byl korunou a slávou celého Jeho stvoření a Adamovi dal Bůh plnou vládu a panství. Adam dostal veškerou autoritu a moc na celým Božím stvořením a bylo mu dovoleno pojmenovat každou živou bytost, kterou Bůh učinil. Bůh vytvořil místo zvané Eden a, aby bylo stvoření úplné, také ženu z mužova žebra. Řekl, že ti dva budou jedním tělem – byl to první manželský svazek. Bůh stvořil muže pro ženu a řekl, že mají být spojeni v posvěcení, které se nazývá manželstvím.

V zahradě Eden bylo pro oba, muže i ženu, vše připraveno. Uprostřed zahrady ale rostly dva stromy: strom života a strom poznání dobrého a zlého. Adamovým a Eviným úkolem bylo o zahradu pečovat. Jíst mohli vše kromě jediného, ovoce ze stromu poznání dobrého a zlého. Bůh řekl, že jeho plody jíst nesmějí, protože by jistě zemřeli (**Genesis 2:17**). Strom život je symbolem Krista, který je chléb života, a strom poznání dobrého a zlého je symbolem smrti. „Zlé“ z jeho názvu je snadné pochopit, ale v tom „dobrém“ je problém. Přestavuje vlastní lidskou snahu – náboženství jako cestu k získání vlastního spasení. Jediná Boží cesta ke spasení je totiž v Jeho Synu a v tom, co udělal na kříži.

Když Bůh Adamovi řekl, že jistě zemře, mluvil o duchovní smrti, která nastává po oddělení od Boha. Je třeba pochopit, že strom poznání dobrého a zlého sám nezpůsobil Adamův pád. Způsobila ho jeho neposlušnost vůči Božímu slovu. Totéž je příčinou všech dnešních selhání, která přinášejí nejprve duchovní, a potom i fyzickou smrt. V **Genesis 3** najdeme popis pádu, jak se udál, a někteří ze všeho obviňují ďábla, který je podvodník a lhář a toto mu zůstalo dodnes.

Nejchytřejší ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh učinil, byl had. Ten řekl ženě: "Opravdu vám Bůh zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?" "Ovoce stromů v zahradě jíst smíme," odpověděla žena hadovi. "Ale o ovoci stromu uprostřed zahrady Bůh řekl: „Nejezte z něj, ani se ho

nedotýkejte, jinak zemřete." 4 Na to had ženě řekl: "Určitě nezemřete! Bůh ale ví, že jakmile pojíte z toho stromu, otevřou se vám oči a budete jako Bůh: budete znát dobro i zlo." (Genesis 3:1-5)

Bůh Adamovi a Evě řekl, že nemohou jíst ovoce jediného stromu v zahradě. I dnes čelíme naprosto stejnému problému, před jakým stála Eva, když byla konfrontována s ďáblem. Viděla, že ovoce bylo dobré k jídlu – byla to touha očí a touha těla. Zatoužila po něm, podlehla pýše života a vzala a jedla, což bylo Bohem zakázané a vedlo k pádu. Potom nabídla zakázané ovoce i Adamovi. Ďábel nás pokouší v každé oblasti našich životů. Vidíme, jak naše tělo touží po zakázaných věcech a toto pokušení nás svádí ke hříchu. Pak se ještě rozdělíme s ostatními a dojde k epidemickému šíření hříchu. Adam nebyl podveden, ke hříchu se připojil, a tím se rozhodl nevěřit tomu, co řekl Bůh. **1. Timoteovi 2:14.**

A tak celé lidstvo padlo kvůli neposlušnosti a nevěře v Boha, což byl hřích. **„Hřích přišel na svět skrze jediného člověka a s hříchem přišla smrt. Smrt se pak rozšířila na všechny lidi, poněvadž všichni zhřešili“ (Římanům 5:12).** Všichni jsou narozeni do hříchu, protože podělili Adamovu hříšnou přirozenost. Trest za hřích je smrt, ale poslední Adam (Ježíš) za něj zaplatil vlastní smrtí, abychom už nemuseli platit my **(Římanům 5:19)**. Adam a Eva věděli, že zhřešili, protože v ten okamžik byla odhalena jejich nahota a oni se cítili vinní a zahanbení. Už je nezahalovala Boží sláva, ale fíkové listy.

Všichni jsme zhřešili a jsme daleko od Boží slávy, a přesto je vůči nám hojnost Boží milosti a my můžeme vejít do Jeho odpočinku. Milost a spravedlnost vládou skrze Ježíše. My jsme hříšné přirozenosti zemřeli, ale ona sama jako taková nezemřela. Dokud ale přebýváme v Něm, zůstává v nečinnosti. Pád sebou přinesl hřích, nemoc a smrt, což ale nebyl Boží původní plán.

Bůh nám dal svobodnou vůli a právo se rozhodnout, jestli Ho přijmeme nebo odmítneme. Jestli mu řekneme ano, nebo ne. Ten den v zahradě měla Eva právo se rozhodnout, zda Boha poslechne, nebo ne. Tuto volbu máme všichni i dnes. V zahradě nakonec začali jeden druhého obviňovat, dokonce i Boha. Bůh prokrel hada nad všechny zvířata. Je zajímavé, že had použil ženu, aby způsobil pád celého lidstva. Měl ale přijít den, kdy jiná žena na tento svět přivede Vykupitele, Pána Ježíše Krista, který zachrání to, co bylo

ztraceno. **„Syn člověka totiž přišel hledat a zachránit, co bylo ztracené“ (Lukáš 19:10).** Kvůli hříchu bylo ztracené celé lidstvo, protože se všichni rodily z Adama. A hřích přivedl lidstvo do stavu, ve kterém se nachází dnes, kdy je zmítáno tím zlým a jeho způsoby. Řešení ale přišlo před 2 000 lety skrze Ježíše Krista a Jeho zástupné dílo na kříži. **„Když se však čas naplnil, Bůh poslal svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem, aby vykoupil ty, kdo byli pod Zákonem, abychom přijali právo synovství. A protože jste synové, Bůh poslal do našich srdcí Ducha svého Syna, volajícího: "Abba, Otče!"“ (Galatským 4:4-6).** Toto je zásadní část Písma. Nastal čas, a když Jej mi dnes přijímáme, jsme učiněni Jeho dětmi a můžeme jej nazývat milujícím Otcem.

Kapitola 3 – Kříž

Kristův kříž byl tou nejdůležitější částí Božího plánu vykoupení a každý křesťan by měl plně důvěřovat tomuto dokonanému dílu. Prolitím Jeho vzácné krve jsme byli vykoupeni: **„Víte přece, čím jste byli vykoupeni ze svého marného životního způsobu, zděděného po předcích - nebylo to pomíjivými věcmi, stříbrem ani zlatem, ale vzácnou krví Kristovou! Ten byl jako beránek bez vady a poskrvny předem vybrán už před stvořením světa, ale teď na konci časů byl zjeven kvůli vám. Díky němu věříte v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a oslavil jej, aby tak vaše víra a naděje směřovala k Bohu“ (1. Petrův 1:19-21).** Ježíšova krev se stala dokonalou obětí za člověka – Beránek Boží, který snímá hřích světa. Byla za nás zaplácena nejvyšší cena, jakou kdy kdo mohl zaplatit! Je jasné, jak jsme pro Něj vzácní.

Ježíše na kříž přibili kolem deváté hodiny ráno, což byla doba ranních obětí, a zemřel kolem třetí hodiny odpoledne v čase večerních obětí. Podle Janova evangelia 19. kapitoly verš 30 Ježíš zvolal tato slova: **„Je dokonáno“** a **„Otče, do tvých rukou svěřuji svého ducha!“** Vyslovil ta nejdůležitější slova, která kdy byla řečena, a v plné výši splatil dluh za hřích. Když Ježíš zemřel na kříži, zcela uspokojil požadavek Zákona a pykal za každý hřích - minulý, přítomný i budoucí – těch, kdo v Něj uvěří. A tak skrze kříž přišlo veliké vítězství. **„I vás, když jste byli mrtvi v proviněních a neobřízce svého těla, spolu s ním obživil, když nám všechna provinění odpustil a vymazal rukou psaný záznam, který svými ustanoveními svědčil proti nám a který nám byl nepřátelský; odstranil jej z našeho středu tím, že jej přibil na kříž. Tak odzbrojil vlády a autority a veřejně je vystavil na odiv, když je vedl triumfálním průvodem v něm“ (Koloským 2:13-15).** Hřích poskytoval Satanovi zákonné právo, aby nás držel v okovech, ale když za nás nyní bylo zapláceno, už toto právo zotročovat nás nemá. Teď kráčíme ve vítězství a v moci Ducha svatého, protože Ježíš nad ďáblem triumfoval. Náš nepřítel byl poražen, tak na to nezapomeňme!

Víra v Kristův kříž je jediný způsob, jak může být hřích poražen. Skrz dílo na kříži máme odpuštění a smazání hříchů, nové narození, věčný život, milost, milosrdenství, křest Duchem svatým a každé další požehnání. Kristův kříž musí být předmětem naší víry.

Nemluvím tu o dřevěném trámu, ale o velikém vítězství, které na něm získal vlastní krví. Kříž je „věčnou smlouvou“ (**Židům 13:20**).

Kristův kříž je jedinou odpovědí na dnešní problémy lidstva s hříchem. Hřích je všude, kam půjdete, dokonce i v církvi. Je čas k pokání a k tomu, abychom se vrátili k první lásce. Cesta k Bohu Otci vede skrze Ježíše, cesta k Ježíši vede skrze kříž a cesta ke kříži je zapřít sám sebe. **„Chce-li někdo jít za mnou, ať se zřekne sám sebe, bere svůj kříž každý den a následuje mne. Kdokoli by si chtěl zachránit život, ztratí jej, ale kdokoli by ztratil svůj život pro mě, ten jej zachrání“ (Lukáš 9:23-24)**. Kříž odebírá člověku veškeré vlastní úsilí, prosazování vlastní vůle a schopností a vkládá to vše do dokonaného díla na kříži.

Hřích je hřích, ať je v jakékoliv podobě, a pokud s ním ve svém životě stále ještě zápasíte, a na rozdíl od toho, co mnozí kazatelé kážou, existuje jediná odpověď. Apoštol Pavel nám definuje podstatu toho, o čem je evangelium: **„Rozhodl jsem se totiž neznat mezi vámi nic než Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného ... Mé poselství a kázání nespočívalo v přesvědčivých a moudrých řečech, ale v prokázání Ducha a jeho moci“ (2. Korintským 2:2,4)**. Důraz je dán na Ježíše Krista a to toho ukřižovaného. Proč? Protože hřích musel být vyřešen a odpovědí bylo přijít k oltáři, který byl místem setkání s Bohem.

Bůh nemůže hřích odpustit z pouhé lásky k nám! Odpustit může jen na základě oběti svého jediného Syna. Pavel v **Římanům 6** o hříchu hovoří sedmáctkrát a říká: **„Jak bychom my, kteří jsme hříchu zemřeli, v něm ještě mohli žít?“** Když přicházíme ke kříži a skládáme tam své životy, přijímáme všechna požehnání pramenící z toho, co pro nás bylo vykonáno. S jistotou můžeme říct: „Bylo mi odpuštěno, jsme spasený(á) a nové stvoření Kristu.“ **„Hřích nad vámi nebude panovat; vždyť nejste pod Zákonem, ale pod milostí“ (Římanům 6:14)**. Boží milostí jste byli přijati a bylo vám odpuštěno, a proto se dál dívejte na Ježíš, který je počátkem i dokonavatelem vaší víry (**Židům 12:2**), a ke hříchu se otočte zády. Bůh žije ve vás ve vítězství.

Kapitola 4 – Nový člověk

V této kapitole budeme pokračovat v **Římanům 6** tam, kde jsme v té předešlé skončili. „Nový člověk“ je jednou z nejdůležitějších skutečností, kterým musí křesťan porozumět. Zaprvé, člověk byl stvořen z prachu země a Bůh do něj vdechl a svým dechem z něj udělal živou bytost stvořenou k Božímu obrazu. Bůh tedy zná člověka lépe než on sám sebe, a proto také ví, co člověk potřebuje. Ježíš vyjádřil pro lidstvo zásadní skutečnost: **„Amen, amen, říkám ti: Pokud se někdo nenarodí znovu, nemůže spatřit Boží království“ (Jan 3:3)**. Život opravdu začíná v okamžiku, kdy se znovu narodíme, což znamená, že Bůh žije znovu v nás a navrácí lidi do původního stavu, jak to s námi v okamžiku stvoření původně zamýšlel. **„Musíte se znovu narodit“ (Jan 3:7)**. Pokud nejste znovuzrození, nemůžete vstoupit do plnosti, kterou pro vás Bůh má.

Být znovuzrozený znamená přijmout Boží dar a akceptovat dokonané dílo Jeho Syna. Ježíš na kříži nesl všechny naše hříchy, odpustil nám a přijal nás za vlastní. Co se s námi tedy stalo, když jsme se stali znovuzrozenými? **„Nevíte snad, že když jsme byli pokřtěni do Krista Ježíše, byli jsme všichni pokřtěni do jeho smrti? Křtem jsme s ním pohřbeni do smrti, abychom - tak jako byl Kristus vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou - i my vkročili do nového života“ (Římanům 6:3-4)**.

Křest v Ježíše Krista není křest vodou, jak někteří učí. Jsme sjednoceni s Kristem. On je v nás a my v Něm, což bylo zapečetěno Duchem svatým. „Všichni jste se vírou v Krista Ježíše stali Božími dětmi. Všichni, kdo jste pokřtěni do Krista, jste se do Krista oblékli“ (Galatským 3:26-27). Použité slovo „baptizmo“ v řečtině znamená ponořit do látky a stát se její součástí, být jako ona. Teď jsme jako On. Byli jsem pokřtěni do Jeho smrti. V Boží myslí jsme zemřeli spolu s Kristem na kříži sami sobě a naše stará přirozenost tam byla ukřižována. Bůh skrze svého Ducha koná v člověku a skrze člověka. **„Jsem ukřižován s Kristem. Nežiji už já - Kristus žije ve mně! Svůj život v tomto těle žiji ve víře v Božího Syna, který si mě zamiloval a vydal za mě sám sebe“ (Galatským 2:20)**. Toto nám říká, že jsme byli učiněni novými jako Ježíš a nyní kráčíme v této novosti života.

Mnozí křesťané se mohou podívat nad tím, jak je to možné, když stále ještě ve svém životě mají staré zlovyky! Protože to, co bylo změněno, je náš duch, ale vnější člověk zůstal stejný. Mezi duchem a tělem má naše bytost duši, pod kterou rozumíme mysl, vůli a pocity. Abych všechny části fungovali v souladu jako tři v jedné, musí být naše mysl obnovena Božím slovem. **„Nenechte se formovat tímto světem - raději se nechte proměňovat obnovou své mysli, abyste dokázali poznat, co je Boží vůle - co je dobré, náležité a dokonalé“ (Římanům 12:2).**

Nejjednodušší způsob, jak to vysvětlit, je, že Bůh přišel, aby žil v našich srdcích. Ze své vlastní vůle jsme Ho přijali, aby přišel a žil v nás. Sláva Pánu za Jeho milost a ochotu něco takového udělat. Náš duch je tedy znovuzrozený a nyní je stejný jako Ježíš. Naše myšlenky ale nejsou. Proč? Máme svobodnou vůli si zvolit žít novým životem a odvrátit se od zlých způsobů a cest. Pomocník, Duch svatý, je vždy připravený nám pomoci, ale potřebuje naši spolupráci. Slovo Boží nám zjevuje, kdo jsme v Kristu a co v Něm máme. Pokud však budeme dál přemýšlet, mluvit a chovat se jako předtím, zůstaneme neplodní (bez užitku).

„Tomu jste se však od Krista nenaučili! Poněvadž jste ho uslyšeli a poznali pravdu, která je v Ježíši, odhodte už svůj dřívější způsob života i to staré já, které je zkažené a plné klamných tužeb. Obnovujte ducha své mysli a oblékněte se do nového člověka stvořeného k Božímu obrazu, plného spravedlnosti, svatosti a pravdy“ (Efeským 4:20-24). V okamžiku, kdy jsme přijali Krista, nám Duch svatý začal ve svém Slově ukazovat různé věci zvláště pak svou velikou lásku a milost. On je Duch pravdy. Naše oči byly otevřeny a nyní vidíme světlo a pravdu, které jsou neustále vkládány do naší bytosti. Uvědomujeme si, jak zlé byly věci, kterým jsme se kdysi oddávali, ale které už teď neodpovídají naší nové přirozenosti. Jsme nové stvoření v Kristu a máme novou Boží přirozenost. Naše lidská hříšná přirozenost ale zůstává spící. To znamená, že pokud není naše mysl obnovována Božím slovem, naše tělo přebírá vládu a staví se proti duchu. **„Tělesné smýšlení vede ke smrti, ale smýšlení Ducha k životu a pokoji. Tělesné smýšlení je Bohu nepřátelské, neboť není a ani nemůže být poddáno Božímu zákonu. Ti, kdo žijí v těle, se tedy Bohu líbit nemohou“ (Římanům 8:6-8).** Musíme smýšlet duchovně. Naše mysl musí být zaměřena na věci, které jsou shůry, a ne na ty pozemské. Kristus žije v nás skrze svého Ducha, tak proč necháváme vládnout tělo? Protože nemáme obnovenou mysl! Vzpomínáte? Bůh neopravil naši starou hříšnou

přirozenost, ale stvořil v nás novou přirozenost, abychom mohli být jako On. Musíme žít jako nové stvoření, a ne starým způsobem. To ale sami z vlastní síly nevládneme. Jde to ale skrze dílo Ducha svatého, když Mu dovolíme, aby v nás vládl. A vládnout v nás může, když se podřizujeme Otcově vůli.

Nestačí „snaha žít křesťanským životem,“ protože to je bez Ducha svatého nemožné. Ten den, kdy jsme odevzdali svůj život Kristu, nám On da svůj život. Když zemřel On, zemřeli jsme i my. Když vstal z mrtvých, vstali jsme k novému životu v Něm i my. Naší skutečnou identitou tedy je, že jsme lidé podobní Kristu, kteří Mu patří. Stará přirozenost patřila ďáblovým způsobům s veškerou jejich špínou. Nové stvoření v Kristu s sebou přináší nový způsob a život ve spravedlnosti a svatosti, které se líbí Bohu. **„Nelžete jedni druhým, když jste již odložili své staré já s jeho skutky a oblékli se do nového člověka, který se poznáním obnovuje k obrazu svého Stvořitele“ (Koloským 3:9-10).**

Když přichází pokušení, to je od ďábla, můžeme jej odmítnout stejně jako Ježíš, když v Matoušově evangeliu ve čtvrté kapitole řekl: **„Je psáno.“** Na to, abychom překonali každou nepřítelovu lež, máme Boží slovo. Ďábel má na to, aby nás dostal pod svůj vliv, jen lži a podvody. Je třeba, abyste se naučili postavit se v moci a autoritě Ježíšova jména proti nepřítelovým klamům, protože už byl dávno poražen na kříži. Znovuzrození věřící pohnou nebesy i zemí, když se modlí, a ďábel musí poslechnout!

Ďábel se nás bude snažit ošálit, abychom si mysleli, že nemáme nic z toho, o čem mluví Boží slovo. Jsem ale více než vítězové v Kristu a máme každé požehnání shůry, které bylo dáno věřícím. Proto v nich i žijme. Nepodřizujeme se ďáblovým způsobům a taktikám, když přichází s pokušením. **„Poddejte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás, přiblížte se Bohu a přiblíží se vám...“ (Jakub 4:7-8).**

Jako nová stvoření v Kristu se naučme, že patříme novému Pánu a Jeho způsobům. Musíme se naučit říct: „NE!“ ďáblu a „ANO!“ Ježíši. Když nám na dveře zaklepe zloděj, nemusíme otevírat. Máme ho odehnat, protože starý člověk, který tu kdysi bydlel, je mrtvý. Naše nová adresa je v nebi, kde už jsme občany. Přestože jsme ještě tady na zemi, naše bydliště je tu jen přechodné. Společně s novou Boží přirozeností, kterou máme, Bůh chce, abychom pochopili také plnost, kterou nám dal – Jeho život, moc a lásku, které v nás působí,

aby ukázaly světu Jeho syna a oslavily Boha. „...a poznat Kristovu lásku přesahující chápání, abyste byli naplněni do veškeré plnosti Boží. Ten, který v nás působí svou mocí, je schopen učinit nesrovnatelně mnohem více než cokoli, oč prosíme nebo si představujeme“ (Efezským 3:19-20)

„Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Staré pominulo - hle, je tu nové!“ (2. Korintským 5:17)

Kapitola 5 – Práce Ducha svatého

„Říkám vám ale pravdu: Je pro vás lepší, abych odešel. Když neodejdu, nepřijde k vám Utěšitel; když ale odejdu, pošlu ho k vám“ (Jan 16:7). Ježíš říká: „Moje chvíle tady mezi vámi jsou u konce. Přišel čas, abych se vrátil ke svému Otci.“ Jeho cílem bylo, aby naplnil vůli svého Otce, což bylo dílo kříže. Svým učedníkům předem oznámil Otcův plán, a přesto jich jen málo porozumělo. Ježíš, když tady hovoří o Duchu svatém, popisuje Ho jménem Utěšitel. Je ale nazýván dalšími jmény, jako pomocník nebo Duch pravdy.

Boží dokonalý plán i jeho načasování spočívalo ve zjevení Jeho Syna. Po Něm přišel Duch svatý, aby vyjevil všechno, o čem mluvil Ježíš se svými učedníky a dnes s námi skrze své Slovo. I jemu byla určena chvíle příchodu, aby mohl přebývat v člověku. Po svém ukřižování, pohřbu a vzkříšení Ježíš řekl svým učedníkům, aby čekali na Otcem zaslíbeného Ducha svatého: **„Hle, já na vás sešlu zaslíbení svého Otce. Zůstaňte ale ve městě (Jeruzalémě), dokud nebudete oblečeni mocí shůry!“ (Lukáš 24:49).** A právě to nastalo padesát dní po Velikonocích, kdy sestoupil Duch svatý a naplnil všechny věřící, kteří byli na tom místě shromáždění.

Když nastal den Letnic, všichni učedníci (asi sto dvacet lidí) byli spolu. Očekávali tento den, kdy budou pokřtěni v Duchu svatém. Mnohé z nich předtím pokřtil Jan ve vodě, ale nyní je měl Ježíš pokřtít Duchem svatým.

A tak podle toho vidíme, že se v Bibli píše o třech křtech. Prvním jsme pokřtěni do Krista, do Jeho těla, a On následně žije v nás. Druhý je křest vodou. Ten je veřejným vyznáním o tom, co se stalo v nitru, a spočívá v plném ponoření pod vodu. Třetím je křest Duchem svatým, kterým nás křtí Ježíš proto, abychom měli moc být Mu svědky a průvodním projevem je mluvení novými jazyky.

Tento křest radikálně změnil můj život pro Boha. Bylo to, jako by mě naplnilo celé nebe, a prožíval jsem obrovskou horlivost v Božích věcech. Tento oheň ve mně hoří dodnes. Tak mocný je tento křest. Kdo ho potřebuje? To je jednoduché – každý člověk, který je znovuzrozený. Je třeba, abychom byli všichni naplněni tak, až budeme přetékat!

Někteří křesťané si myslí, že Ducha svatého přijali v okamžiku, kdy přijali Krista. Ano, je tomu tak a On žije ve všech, kteří Krista přijali jako svého Pána. Proč tedy potřebujeme „druhou“ dávku? Zprvce proto, že nám to říká Bible, a za druhé proto, že potřebujeme moc Ducha Božího, abychom mohli naplnit všechno, k čemu nás Bůh povolal. Není to jen pro kazatele, ale pro každého věřícího.

„Přijmete ale moc Ducha svatého přicházejícího na vás a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku, v Samaří a až na konec světa“ (Skutky 1:8). Ježíšovi učedníci konali v Jeho jménu zázraky, když byl s nimi na zemi. Přikázal jim, co mají dělat, a na Jeho příkazu se od té doby nic nezměnilo. I nám dnes přikazuje to samé. Jediný rozdíl je v tom, že náš Pán nám už není fyzicky přítomný. Proto přišel v den Letnic Duch svatý. Ve **Skutcích 2:1-4** byl celý dům, kde byli učedníci shromážděni, naplněn Duchem svatým a učedníci byli naplněni a mluvili novými jazyky.

Mluvení v jazycích je průvodním jevem tohoto křtu, ne vždy však přichází okamžitě, ale přichází, a v mnoha případech je tento projev opravdu okamžitý. Věřím, že tomu tak bude častěji a častěji.

Důsledky tohoto křtu způsobily veliké pozdvižení mezi lidmi, kterým apoštol Petr kázal. Vyzýval je k pokání, odpuštění hříchů a křtu. Potom následovalo něco neméně důležitého. Byli křtěni v Duchu svatém. Toto je další zkušenost po spasení, ale může k nim dojít okamžitě po sobě. Výsledkem tohoto vylití bylo spasení, křest vodou a křest Duchem asi tři tisíc lidí.

Tak se narodila raná církev, kdy se věřící společně sházeli, modlili se a chválili Boha. První církev byla posilována a rostla skrze znamení a zázraky konané apoštolů. Pokud bychom dnes vyšli a dělali to, co nám Ježíš přikázal, měli bychom ty stejné výsledky.

Bůh nás pomazal proto, abychom mohli tuto práci konat. Pomazání ani práce není vyhrazena pouze pro výjimečné lidi. **„Ježíše z Nazaretu Bůh pomazal Duchem svatým a mocí. Kamkoli přišel, konal dobro a uzdravoval všechny soužené od ďábla, protože Bůh byl s ním“ (Skutky 10:38).** S námi je to stejné. Bůh nás pomazal, stejně jako Ježíše, k tomu, abychom ničili skutky ďáblů, uzdravovali nemocné, křísili mrtvé, vyháněli zlé duchy. „Ale jak?“ možná se ptáte. Jedině z moci Ducha svatého! Bez Něj je to nemožné! Dar Ducha

svatého je dnes určen i nám, abychom mohli budovat Boží království, a přijímáme ho skrze vzkládání rukou a slyšení kázaného Božího slova. To přináší slávu Otci skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Další úkol Ducha svatého najdeme popsany v Janově evangeliu. **„Až přijde, odhalí světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud“ (Jan 16:8)**. Největší hřích je odmítnout spasení skrze Krista a Jeho dokonalé dílo na kříži. Důsledkem tohoto odmítnutí je věčné zatracení společně s ďáblem a démony. Ježíš je spravedlivý Beránek Boží, který předstoupil před Otce a nyní je Jeho spravedlnost přičítána nám, kteří v Něj věříme. Satan byl na kříži úplně poražený i odsouzený a čeká jej trest. Spolu s ním budou souzeni také ti, kteří odmítli jediného Spasitele, Božího vlastního Syna.

V celé Bibli můžeme sledovat práci Ducha svatého a v těchto posledních časech budeme svědky ještě většího vylití. Nemožné bude možné a ta nejtvrďší srdce se změni z kamenných na masitá. Ještě jedenkrát bude Bůh velikým způsobem jednat na této zemi před návratem našeho Pána Ježíše. Církev ale musí jednat v moci Jeho síly a ne tělesně. Existuje totiž falešné evangelium, falešná náboženství, dokonce i jiný Ježíš v našem takzvaně „politicky korektním“ světě. Nechme se vést Duchem, buďme zaměřeni na Jeho království a lidé dokazující moc Ducha svatého.

„Přebývá-li ve vás Duch Toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, pak Ten, který vzkřísil z mrtvých Krista, obživí i vaše smrtelná těla svým Duchem, který ve vás přebývá“ (Ř 8:11). Tento verš hovoří zcela jasně sám za sebe. Je v nás tatáž moc, jakou měl Ježíš, a tak by nás nic nemělo zastavit. Církev toho v průběhu let minulých mnoho vytrpěla, ale ani brány pekelné ji nepřemohou. My jsme církev, a proto povstaňme!

Kapitola 6 – Hojná milost

„Boží spásná milost se totiž zjevila všem lidem“ (Titovi 2:11). Tento verš popírá jakoukoliv možnost, že by Bůh chtěl spasit jen některé nebo že má jakékoliv oblíbence. Milost Boží je pro celé lidstvo, protože On tak miloval svět, že poslal Ježíše, aby zemřel za každou lidskou bytost, která kdy žila.

Boží milost je definována jako bezúplatná a nezasloužená přízeň Boží prokázaná lidstvu. Jinak řečeno, Bůh nám kvůli své lásce k nám dává věci, které si nezasloužíme. Pokud by nás měl Bůh soudit, soudil by nás nejen na základě našich hříchů ale i takzvaných „dobrých skutků“, které před Ním vypadají jako špinavé hadry. Každý z nás je daleko od Boží slávy, každý z nás zhřešil a týká se ho Adamův pád.

„Ano, proviněním jednoho mnozí propadli smrti. Boží milost je však mnohem větší! Mnohem spíše tedy byli mnozí obdarováni milostí toho jednoho člověka, Ježíše Krista!“ (Římanům 5:15). Celé lidstvo se narodilo do hříchu. Řečtina před jeho názvem uvádí určitý člen jako „*ten hřích*.“ Adamův hřích dal povstat hříšné přirozenosti, která dodnes lidstvo ovládá. Je jediným důvodem a vysvětlením padlého a zlého stavu světa. Hřích sebou přinesl duchovní smrt. Božím plánem ale bylo, aby člověk žil navěky. Díky hříchu jsou ale naše dny ukráceny.

Lidstvo potřebuje Spasitele, aby ho zachránil před trestem za hřích – před smrtí (*věčným oddělením od Boha*). Bůh nám tedy ze své milosti poslal „Dar“, Ježíše Krista, aby umožnil vykoupení lidstva z hříchu. Ježíš zaplatil nejvyšší cenu, když na kříži prolil svou krev. Byli jsme to my sami, kdo měl platit, ale místo toho jsme dostali hojnou milost: **„Kvůli provinění jediného člověka vládla skrze toho jednoho smrt. Čím spíše tedy ti, kdo přijímají hojnou milost a dar spravedlnosti, budou vládnout v životě skrze toho jediného, Ježíše Krista!“ (Římanům 5:17).**

Místo toho, aby Bůh uznal naši vinu, prohlásil nás za spravedlivé. Nyní vládeme spolu s Ním ve spravedlnosti, protože v Něm je náš duch dokonalý. A tak, kde se rozmnožil

hřích, tam se ještě víře rozhojnila milost. To vše je ale možné jen díky Ježíšově jedinečné a dokonalé oběti. „Děkujeme Ti, Pane!“

Všechno, co v tomto životě přijímáme, přijímáme z milosti. Milost sama ale bez víry nemůže fungovat. Je účinná jedině spolu s vírou. **„Touto milostí jste skrze víru spaseni. Není to z vás - je to Boží dar; není to ze skutků, aby se nikdo nechlubil“ (Efeským 2:8).** Je to Boží milost a naše víra, když jsme v srdci uvěřili všemu, co pro nás udělal. Vše je to Boží dar a každý, kdo ho přijme, bude mít věčný život s Bohem.

Na dar si nikdy nemůžeme vydělat – opravdový dar můžeme jedině přijmout. Bůh takto spasení zaopatřil pro každého na této planetě, ale ne každý ho přijme. Proč? Jeden z důvodů je ten, že se lidé pokládají za příliš špatné na to, aby je Bůh vůbec mohl milovat. Nebo je to právě naopak a oni se pokládají za „dobrého člověka“ – vždyť nekradou, nikoho nezabili, konají dobré skutky. Bůh se ale dívá na srdce člověka a vidí lidský hřích. Protože ale bylo za hřích zapláceno, to, co hledá, je víra. **„Bez víry však není možné se mu (Bohu) zalíbit“ (Židům 11:6).** Víra znamená Bohu věřit, věřit tomu, co zaopatřil a co řekl ve svém Slově, v Bibli.

Pokud nám byl zaopatřena hojná milost, pak máme vše, co potřebujeme a mnohem víc. Kolik tedy potřebujeme víry, abychom mohli od Boha přijmout?

Každý máme míru víry, která nám byla dána, ale musíme dovolit, aby tato míra rostla. **„Víra je tedy ze slyšení zprávy a tou zprávou je slovo Kristovo“ (Římanům 10:17).** Ježíš mluvil o víře a řekl, že i kdyby byla naše víra malá jako hořčičné semínko, můžeme s ní hory (*problémy, kterým čelíme*) přenášet. Otázkou není velikost víry, ale spíše ryzost víry, která Bohu ze srdce důvěřuje.

Přístup k Jeho milosti máme skrze víru: „Ano, Pane, Tvé Slovo to říká, a proto tomu věřím.“ Proto je pro nás tak důležité číst svou Bibli a denně rozjímat nad Jeho zaslíbeními. Jeho milost nás pozvedne, v jakékoliv situaci se právě nacházíme. Jeho hojná milost nás posiluje v těžkostech a zkouškách. Možná jste v takové situaci právě teď a zdá se, že neexistuje řešení. Bůh ale slíbil, že připravil východisko, cestu v pustině a řeky na poušti.

Ježíš nás ve svém Slově učí „jenom věřit“, že s Bohem je možné všechno. Naším úkolem je uvěřit všemu, co pro nás díky své milosti zaopatřil.

„Milost Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství Ducha svatého s vámi všemi. Amen“ (2. Korintským 13:14).

Kapitola 7 – Věčný život

Jsou jen dvě místa, kde bude člověk trávit věčnost, a obě jsou skutečná. Jednou jsem cestoval s kamarádem, když sloužil i v České republice. Tento člověk zemřel a skončil v pekle, které popsal jako to nejstrašlivější místo zla a utrpení. Bůh mu ale zázračným způsobem projevil milost a ukázal mu i nebe. Pak jej poslal zpět, aby lidem na celém světě říkal o Ježíši. Díky jeho svědectví odevzdaly tisíce lidí své životy Kristu, protože je skutečné. A týká se také nás. Kde budeme trávit věčnost my? Na místě, které je nazýváno nebem, nebo na místě, kterému se říká peklo?

V evangeliích mluvil Ježíš o pekle čtrnáctkrát a zcela jasně definoval, kdo do něj patří. Apoštol Pavel to samé zopakoval ve svých dopisech. Dobrou zprávou je, že dokud jsme tady na zemi, můžeme si sami vybrat, kam půjdeme. **„Neboť tak Bůh miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby byl svět skrze něj zachráněn. Kdo v něho věří, není souzen, kdo však nevěří, již je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jediného Syna Božího“ (Jan 3:16-18).** Toto jsou mocná slova Pána Ježíše samotného. Řekl to zcela jasně. Jak si tedy stojíte vy?

Jako malý jsem si myslíval, že dělám z hlediska náboženství všechno správně. O Ježíši jsem věděl od čtyř let a pravidelně jsem splňoval křesťanskou rutinu. Všechno to ale byla externí záležitost. Boha jsem sice miloval, ale vůbec jsem nevěděl, jak moc miluje On mě. Možná se modlíte, chodíte do církve, čas od času si přečtete něco z Bible a možná i vypadáte svatě, a přesto můžete být bez Boha.

Je udivující, kolik lidí Boha hledá, když se ocitnou v zoufalé situaci. Byl jsem svědkem toho, jak před smrtí dělají pokání zatvrzelí hříšníci i ateisté. Tak tomu ale být nemusí. Bůh je ten, kdo na nás neustále čeká, kdo pro nás připravil cestu, jak k Němu můžeme přijít. Je to skrze Jeho Syna a nijak jinak.

Když mi bylo šestnáct, začaly mě trápit obrovské bolesti kolen a vyzkoušel jsem všechno, co šlo, abych se jich zbavil. Jednoho dne mě ale moje teta, která byla křesťanka, pozvala na kostela. Byl to anglikánský kostel, kázal v něm starý kazatel a z Bible vyučoval o uzdravení. Moje vykoupení přišlo víc než jen v jedné oblasti. Kromě toho, že jsem byl okamžitě uzdraven od bolesti kolen, ještě se mě zeptal, jestli znám Ježíše. Každý dobrý ministrant by samozřejmě řekl ano, a tak jsem odpověděl stejně. Jenže ta otázka byla položena trochu jinak. Máš informace o Ježíši, nebo Jej znáš osobně?

Uvědomil jsem si, že je v sázce celá moje věčnost, protože jsem si celou dobu myslel, že u Boha to mám všechno dobré. Proto mi moje následné rozhodnutí přijmout Krista opravdu změnilo život.

Pokud jste do svého srdce přijali Pána Ježíše Krista, jste zachráněni od věčného trestu. **„Vyznáš-li svými ústy, že Ježíš je Pán, a uvěříš-li v srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Víra v srdci vede ke spravedlnosti, vyznání ústy pak vede ke spáse“ (Římanům 10:9-10).**

Věčný život znamená víc než jen to, že jednou, až umřeme, půjdeme do nebe. Věčný život začíná tady a teď. V nás už kus nebe je, a je jím Boží život. Tento nový život v Kristu nám dává naději, která je zakotvena v Něm. S Ježíšem vedle sebe se můžeme postavit každé životní situaci. Můžeme jednat podle Božího království, které je v nás, a ne z těla, které je slabé a ubohé. **„A to je ten věčný život - aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, jehož jsi poslal, Ježíše Krista“ (Jan 17:3).** Věčný život je založen na vztahu, když se Bůh a Jeho stvoření znají osobně. To je skutečné křesťanství!

Věčný život tedy začal v okamžiku, kdy jste se znovuzrodili. Od toho dne je nám dána autorita, moc a vláda v Ježíšově jméně. Do jakékoliv situace, ve které se nacházíme, můžeme promlouvat život. Byli jsme zrozeni k vládě a panování s Kristem na této zemi a znovuzrozený duch nám právě to umožňuje.

Bible říká, že jsme chápmy živého Boha, a kde přebývá Bůh, je dokonalost a věčný život. Proto má váš znovuzrozený duch věčný život v Bohu a s Bohem. Když se člověk opravdově znovuzrodí, nemůže ztratit své spasení. Přijít o něj ale může, když se sám rozhodne, že Krista už nechce (odmítne Ježíše) a chce raději žít po ďábla.

Každý den zůstávejte blízko Bohu, mluvejte s Ním a učte se o Něm víc z Jeho Slova. Pokud se Mu přiblížíte, On se přiblíží zase vám. Buďte v srdci vděční a řekněte druhým o tom, co pro vás Ježíš v životě udělal.

Spasení je pro každého a každý den je den spasení. S těmi, se kterými jste mluvili o své víře, se můžete modlit tuto modlitbu:

Drahý Bože Otče, přicházím k Tobě ve jménu Ježíše. Prosím, odpusť mi všechno zlé, co jsem udělal(a). Dělán z toho pokání. Pane Ježíši, prosím Tě, abys mě obmyl svou vzácnou krví, kterou jsi za mě prolil na kříži. Přijď do mého srdce a buď mým Pánem a Spasitelem. Naplň mě svým Duchem svatým. Amen.

Prosím, napište nám, jak Bůh změnil váš život. www.jezisuvhlas.cz